

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم توسعه حمل و نقل مینا و نقش طراحی شهری در توسعه آن

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین عمران معماری و صنعت ساختمان ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

هادی آقائزاد بودری - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

محمدتقی پیربابایی - دانشیار طراحی شهری، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

در چند دهه گذشته، توسعه حمل و نقل مینا به عنوان یک مفهوم برنامه ریزی محبوب و تاثیرگذار در ایالات متحده ظهور کرده است. این رویکرد با هدف کاهش وابستگی به استفاده از خودرو و جلب علاقه مندی مسافران به استفاده از حمل و نقل عمومی در راستای کاهش آلودگی و ایجاد سرزندگی در شهرها مطرح شده است و توجه علمی گسترده ای بر جنبه های عمومی سیاست، مانند استراتژی های برنامه ریزی و گزینه های تامین مالی دارد ولی توجه کمتری جهت پیدا کردن راه حل هایی برای غلبه به برخی از مشکلات ذاتی پروژه TOD داشته است. در این میان طراحی فیزیکی یک جنبه مهم از انجام پروژه های TOD است زیرا این یک ابزار حیاتی برای هماهنگ کردن استفاده نسبتا فشرده از زمین و انواع وسایل حمل و نقل است. بدین منظور در این پژوهش به بررسی نقش طراحی شهری در توسعه حمل و نقل مینا می پردازیم. روش تحقیق با توجه به ماهیت موضوع کیفی می باشد که برای انجام آن از بررسی اسناد و مدارک کتابخانه ای استفاده شده است. براساس یافته های این تحقیق مشخص میشود که بسیاری از ویژگی های توسعه حمل و نقل مینا در مقیاس برنامه ریزی یا سیاست گذاری قرار دارند. با این حال، یک پروژه طراحی شهری، مرحله ای است که اهداف و ایده های توسعه حمل و نقل مینا به محدودیت های فضا، زمان و پول در دنیای واقعی متصل می شوند؛ لذا توجه جدی به جزئیات و مسائل مربوط به طراحی شهری در سطح سایت، مرحله اصلی است. در نهایت طی این مطالعه دستورالعمل هایی در ادبیات حرفه ای مبتنی بر تجربه ارائه شده است. این دستورالعمل ها می توانند نسل بعدی مشاوره برای طراحی TOD را ارائه دهند، که بر کیفیت بصری و همچنین تعدادی از ویژگی های قابلیت زیست پذیری مانند مقیاس انسانی، تنوع و پیچیدگی، امنیت، فضاهای عمومی و ... تاکید دارند.

کلمات کلیدی:

توسعه مبتنی بر حمل و نقل همگانی، حمل و نقل عمومی، طراحی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/863626>

